

2015-32-0150-00017

Skrivelse af 10. september 2015 fra Syd- og Sønderjyllands Politi

Embedsdyrlæge og politi konstaterede ved flere besøg i et hestehold bl.a. en hoppe i uacceptabel foderstand. I sagen blev der ligeledes konstateret et hundehold, der gik under uhumske forhold, der havde medført, at de ikke kunne holde sig rene.

Rådet udtalte:

Såfremt oplysningerne vedr. forhold 1 lægges til grund:

Spørgsmål 1:

Er enkelte eller flere af hestene blevet behandlet ved vanrøgt, uforsvarligt, groft uforsvarligt eller ved mishandling?

Kan den samlede behandling af hestene anses for vanrøgt, uforsvarligt, groft uforsvarligt eller mishandling?

Hvor længe kan forholdene antages at have stået på?

Har enkelte eller flere af hestene lidt overlast, haft smerter eller lignende?

Svar ad 1:

Det fremgår af embedsdyrlægens udtalelse af 3. november 2014 samt af det vedlagte fotomateriale, at denne bistod politiet i forbindelse med 3 besøg til vurdering af de dyreværnsmæssige forhold i sigtedes dyrehold.

Ved besøget den 10. april 2014 opholdt sig 5 heste, hvoraf de 4 tilhørte sigtede, på en mark med sparsom græsvækst, idet den flere steder var trådt op af hestehove. På marken sås en ballehæk, hvori der lå en rest af en rundballe hø. Af de 5 heste blev 2 betegnet som værende i normal foderstand, 2 i foderstand under middel og 1 hest (hvid varmbloodshingst) som afmagret – alle med normale hove.

Ved et opfølgende besøg den 11. juni 2014 blev der konstateret 9 heste i folden. Det blev skønnet, at der ikke var nok grovfoder af en beskaffenhed, der kunne dække hestenes behov for næring. Der blev fremvist en sæk med ca. 15 kg kraftfoder til individuel fodring af hingsten. Denne havde taget en anelse på i vægt, men blev fortsat betegnet som afmagret. En anden hest blev fortsat betegnet som værende i under middel foderstand.

Ved endnu et opfølgende besøg den 4. august 2014 konstateredes i alt 6 heste på marken, der var nedtrådt og tør. I et hjørne var der udfodret en balle hø. Der var intet vand i vandtruget, som efter rengøring blev fyldt med vand, som samtlige 6 heste sloges om at komme til truget for at drikke.

Den hvide hingst blev betegnet som afmagret mens de øvrige blev betegnet som værende normale i foderstand. Samtlige heste trængte til beskæring af hovene, der var lange og flækkede.

Dyr skal behandles forsvarligt og beskyttes bedst muligt mod smerte, lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe. Enhver, der holder dyr, skal sørge for, at de behandles omsorgsfuldt, herunder at de huses, fodres, vandes og passes under hensyntagen til deres fysiologiske, adfærdsmæssige og sundhedsmæssige behov i overensstemmelse med anerkendte praktiske og videnskabelige erfaringer.

Lægges ovennævnte til grund finder Rådet, at den hvide hingst (vurderet ud fra det vedlagte billedmateriale) i en foderstand med tydeligt fremstående hoftehjørner, torntappe, nakkekam og ribben ved at være unddraget sufficient fodring samt hestene ved at være unddraget frisk drikkevand har været udsat for en betydelig grad af lidelse og væsentlig ulempe, ligesom de ikke har været behandlet omsorgsfuldt, herunder fodret, passet og vandet under hensyntagen til deres fysiologiske, adfærdsmæssige og sundhedsmæssige behov i overensstemmelse med anerkendte praktiske og videnskabelige erfaringer.

Den hvide hingst har været betegnet som afmagret ved alle de 3 besøg i besætningen, hvorfor dens foderstand afmagrethed har været i mindst 4 måneder.

Rådet vil karakterisere forholdet som uforsvarlig behandling af dyr, jf. dyreværnslovens §§ 1 og 2.

Spørgsmål 2:

Giver sagen i øvrigt Rådet anledning til bemærkninger?

Svar ad 2:

Rådet finder det ikke muligt med baggrund i de tilstedeværende veterinærfaglige beskrivelser at udtale sig om varighed af mangel på frisk drikkevand eller en mere specifik vurdering af de øvrige hestes foderstand.

Såfremt oplysningerne vedrørende forhold 2 og 3 lægges til grund:

Spørgsmål 3:

Er hoppen blevet behandlet ved vanrøgt, uforsvarligt, groft uforsvarligt eller ved mishandling?
Hvor længe kan forholdene antages at have stået på, herunder henset til oplysninger i forhold 1?
Har hoppen lidt overlast, haft smerter eller lignende?
Kan hoppens tilstand skyldes fødsel af et føl?
I bekræftende fald, hvor længe vil denne tilstand kunne forventes?

Svar ad 3:

Det fremgår af embedsdyrlægens udtalelse af den 31. oktober 2014 samt af det ledsagende billedmateriale, at denne sammen med politiet den 14. oktober 2014 (j.nr. 2014-11-721-016064) foretog en vurdering af en hoppe tilhørende sigtede. Hoppen stod på stald.

Følgende fremgår af embedsdyrlægens udtalelse:

”Ved inspektion fandtes hoppens almenbefindende at være påvirket. Hoppen var nedstemt og øjnene var indsunkne. Hoppen udviste ikke normal opmærksomhed over for føl og virkede apatisk. Ved undersøgelse af hoppen fandtes hun lettere dehydreret og sygeligt afmagret. Ribben, hoftehjørner, halerod, rygrad, knogler i skulder, hals og nakke stod frem. Anus lå dybt. Bugen var opkneben. Der sås sparsom muskulatur på hals, ryg og bagpart.”

Af embedsdyrlægens udtalelse af den 31. oktober 2014 fremgår, at denne sammen med politiet den 23. oktober 2014 (j.nr. 2014-11-721-016076) foretog endnu en vurdering af ovenævnte hoppe efter denne var blevet flyttet til en ny adresse.

”Hoppens tilstand var fortsat som beskrevet i udtalelse af 31. oktober 2014. – Hun var på besøgstidspunktet dog ikke dehydreret og udviste normal adfærd over for sit føl. Hoppen var fortsat

sygeligt afmagret og ribben, hoftehjørner, halerod, rygrad, knogler i skulder, hals og nakke stak frem. Anus lå dybt. Bugen var opkneben. Muskulatur på hals, bryst, ryg og bagpart var sparsom.”

Af embedsdyrlægens kontrolrapport af den 18. november 2014 fremgår, at denne endnu en gang sammen med politiet foretog et opfølgende tilsyn med ovennævnte hoppe. Det fremgår af rapporten, at ”Hoppen havde nu taget på i vægt og var ikke længere sygeligt afmagret, men dog stadig afmagret.”

Lægges ovennævnte til grund finder Rådet, at den beskrevne hoppe ved ikke at have været fodret sufficient til en acceptabel foderstand igennem længere tid (uger) har været udsat for en betydelig grad af lidelse og væsentlig ulempe, ligesom den ikke har været behandlet omsorgsfuldt, herunder fodret og passet under hensyntagen til deres fysiologiske, adfærdsmæssige og sundhedsmæssige behov i overensstemmelse med anerkendte praktiske og videnskabelige erfaringer.

Rådet vil karakterisere forholdet som uforsvarlig behandling af dyr, jf. dyreværnslovens §§ 1 og 2.

Spørgsmål 4:

Giver sagen i øvrigt Rådet anledning til bemærkninger?

Svar ad 4:

Ingen bemærkninger.

Såfremt oplysningerne vedrørende forhold 4 lægges til grund:

Spørgsmål 5:

Er en eller flere af hundene blevet behandlet ved vanrøgt, uforsvarligt, groft uforsvarligt eller ved mishandling?

Hvor længe kan forholdene antages at have stået på?

Har enkelte eller flere af hundene lidt overlast, haft smerter eller lignende?

Svar ad 5:

Af embedsdyrlægens udtalelse af den 16. december 2014 fremgår, at denne bistod politiet i forbindelse med vurdering af de dyreværns-mæssige forhold af sigtedes hundehold. Ved inspektion af forholdene gennem vinduer i huset, sås der kraftig tilsmudsning af afføring og urin overalt på gulve og møbler. Der sås 2 voksne Sankt Bernhard tæver og 10 stk. 8 uger gamle hvalpe tilhørende den ene af tæverne. Endvidere var der 2 Chihuahua hunde.

Følgende fremgår bl.a. af embedsdyrlægens udtalelse:

”Overalt i husets stueetage var der med ca. 30 cm’s mellemrum afsat mængder af afføring og urin fra hundene. Flere steder på væggene var der afføring. I husets bryggers var gulvet dækket af afføring og urin. Der var vand og foder til hundene. Samtlige hunde var i normal foderstand undtagen en enkelt af hvalpene der var en anelse under middel i foderstand. ----- Hvalpenes pels var overalt kraftigt tilsmudset af afføring og urin, og de forsøgte at holde sig rene og tørre ved at slikke deres pels. De 2 voksne Sankt Bernhardshunde var ligeledes tilsmudsede af afføring og urin, men i mindre omfang end hvalpene og mest udpræget på poter, lemmer, bagparti og bug. De 2 Chihuahuaer var kun tilsmudsede på poter og lemmer.”

Lægges ovennævnte til grund finder Rådet, at de beskrevne hunde igennem længere tid (uger) ved at have opholdt sig under de beskrevne forhold, der ikke har ydet passende muligheder for tørt og rent leje, har været udsat for en betydelig grad af lidelse, angst og væsentlig ulempe, ligesom de ikke har været behandlet omsorgsfuldt, herunder fodret, passet og vandet under hensyntagen til deres fysiologiske, adfærdsmæssige og sundhedsmæssige behov i overensstemmelse med anerkendte praktiske og videnskabelige erfaringer. De rum, hvori hundene har været holdt, har ikke været indrettet og passet på en måde, der har tilgodeset dyrenes behov, herunder en sikring af, at hundene har haft den fornødne bevægelsesfrihed også under optagelse af foder og drikke og ved hvile.

Rådet vil karakterisere forholdet som uforsvarlig behandling af dyr, jf. dyreværnslovens §§ 1, 2 og 3, stk. 1.

Spørgsmål 6:

Giver sagen i øvrigt Rådet anledning til bemærkninger?

Svar ad 6:

Ingen bemærkninger.

Såfremt oplysningerne vedrørende forhold 5 lægges til grund:

Spørgsmål 7:

Er hoppen blevet behandlet ved vanrøgt, uforsvarligt, groft uforsvarligt eller ved mishandling? Hvor længe kan forholdene antages at have stået på, herunder henset til oplysninger i forhold 1, 2 og 3? Har hoppen lidt overlast, haft smerter eller lignende?

Svar ad 7:

Det fremgår af embedsdyrlægens udtalelse af 23. februar 2015 samt af det ledsagende billedmateriale, at denne den 5. februar og den 17. februar 2015 bistod politiet i besøg til bl.a. sigtedes 3 heste på adressen X.

Frieser hoppen og dens føl opholdt sig i en boks, hvor den ene ende var fyldt med gødning og i den forreste del lå et tyndt lag halm.

Følgende fremgår af embedsdyrlægens udtalelse vedrørende forholdene den 5. februar 2015:

”Hoppen har pus i øjenkrogen og lukket venstre øje, der er svært at åbne. Øjet er påvirket af infektionen. Hoppen er mat i pelsen og meget tynd. Ribbenene ses tydelige. Bugen er opkneben. Knogler på hals, nakke, skulder og rygraden ses tydelige. Hoftebjørner og halerod stikker frem. Der er kun let muskulatur på hals, ryg, lår. --- Varighed af lidelsen på hoppen vurderes at have været ca. 7 måneder på baggrund af ovennævnte beskrivelse og af tidligere sager vedr. samme hest.”

Under beskrivelsen af forholdene den 17. februar anføres følgende:

”Frieserhoppen er ligeledes tilset af dyrlægen. Hun er fundet mager og ingen bemærkninger ved undersøgelsen af mundhulen. Alle heste vil blive undersøgt for ormesmitte om 1-2 måneder. Øjet er fundet kronisk beskadiget, idet øjeæblet er påvirket med nedsat tryk. Efter oplysning er det en ældre skade, der er opstået ved at et fremmedlegeme fx halmstrå har beskadiget øjeæblet. Hesten kan godt leve med denne kroniske skade. Men øjet skal tilses og vaskes dagligt.”

Lægges ovennævnte til grund finder Rådet, at frieserhoppene ved igennem måneder (ca. 7 måneder) ikke at være sufficient fodret – også under hensyntagen til en acceptabel foderstand for en hoppe med føl ved siden samt ved ikke at være behandlet for infektion i øjet – har været udsat for høj grad af lidelse og væsentlig ulempe, ligesom den ikke har været behandlet omsorgsfuldt, herunder fodret og passet under hensyntagen til deres fysiologiske, adfærdsmæssige og sundhedsmæssige behov i overensstemmelse med anerkendte praktiske og videnskabelige erfaringer.

Rådet vil karakterisere forholdet som groft uforsvarlig behandling af dyr, jf. dyreværnslovens §§ 1 og 2.

Spørgsmål 8:

Giver sagen i øvrigt Rådet anledning til bemærkninger?

Svar ad 8:

Oplysningerne i sagsakterne peger på, at sigtede gennem længere tid ikke har vist evne eller vilje til at tilvejebringe dyreværnsmæssigt forsvarlige forhold i sit dyrehold. Dette bør efter Rådets opfattelse føre til overvejelser om, hvorvidt der skal ske helt eller delvis frakendelse af retten til dyrehold, jvf. dyreværnslovens § 29. Anvendelse af § 29 beror imidlertid på en juridisk vurdering, der alene foretages af domstolene.

Afgørelse:

Tiltalte blev idømt bøde på 6.000 kr.

Forvandlingsstraffen for bøden var fængsel i 10 dage.

Tiltalte frifandtes for påstanden om rettighedsfrakendelse.

Statskassen skulle betale sagens omkostninger.